* fecit dñs: qz totũ est opus dei. Jacob.j.c. Volũtarie.i.ex pura sua benignitate/genuit nos: vt sim⁹ initiũ aliqd̃ creaturę eius. Titũ.iij.b. Nõ ex operib⁹ iusticię quę fecimus nos: sed ꝓm suã misericordiã saluos nos fecit. ¶Expo. Pſ.XXII.

Domin⁹ regit me ꝛc̃. Titul⁹. Psalmus dauid.

Titul⁹ patet. Supra egit d̃ passiõe christi ꝛ de fructibus eius: Hic autẽ adhuc prosequit fructũ eius: q̃ ẽ liberatio a captiuitate babylonis.i.a peccato. Et hęc facta est ꝑ passionẽ dñi: ꝑ quã data est nobis libertas redeũdi ad supernã hierusalẽ: Ad quã reuertimur per decem dietas/quas in hoc psalmo describit ꝓpheta. In ꝓncipio ergo huius psalmi dicit vir iustus se habere christum ducẽ ad redeũdũ in cęlestem hierusalẽ: de qua loquit in fine psalmi/cũ dicit: Vt inhabitẽ in domo dñi ꝛc̃. Et a ꝓncipio vsq̃ ad finem describit illas decẽ dietas siue gratias: ꝑ quas nos reducit ductor noster christus. Et ꝓm illas decem distinguit psalmus iste in decẽ partes: exceptis ꝓncipio ꝛ fine psalmi. Dicit ergo vir iustus: a ¶Domin⁹/christus: b Regit me: redeũtẽ d̃ captiuitate babylonica: id est de pctõ. Regit/vt dux viatorem/ne deuiet: vt lux in tenebris ambulantẽ/ne exorbitet: vt pastor gregẽ/ne a lupis pereat. De primo Sap.x.b. Justũ deduxit dñs ꝑ vias rectas. Joh.viij.b. Qui sequit me ꝛc̃. Hiere.xvij.c. Nõ sum turbat⁹ te pastorẽ sequẽs. De secũdo Joh.viij.b. Ego sum lux mũdi. De tertio Joh.x.b. Ego sum pastor bon⁹: bon⁹ pastor aiaz suã dat pro ouib⁹ suis. Vel/Dñs regit me: vt nauẽ: vt regnũ: vt exercitũ. De naue Jaco.iij.a. Ecce naues cũ magnę sint ꝛ a ventis validis minenꝫ: circũferunꝫ a modico gubernaculo vbi impetus ducẽtis voluerit. De regno. Pſ. Regnũ tuũ/regnum omniũ sęculoꝝ. Joh.xviij.g. Regnũ meũ nõ est de hac mũdo. De exercitu: Esa.vj b. Dñm exercituũ vidi oculis meis. Job vij.a. Militia ẽ vita hois sup terraz. Itẽ/Regit me: vt cęcũ. Job.xxix.c. Oculⁿ fui cęco: dicẽ christ⁹. Itẽ/Regit me: vt equũ freno/ꝛ stimulo. Freno/ne oberrẽ. Eccli.xxviij.d. Facito frenos ori tuo rectos. Stimulo/ne obdormiã. ij. Cor. xij.b. Dat⁹ est mihi stimul⁹ ꝛc̃. Eccli.xxxviij.c. Qui tenet aratrũ: et q̃ gloriat in iaculo/stimulo boues agitat. Itẽ/Regit me: vt scholas. Pſ. Qui sedes sup cherubin.i.plenitudinẽ scię. Et alibi. Qui regis isrl̃ intẽde. Alia lra: Dñs pascit me/corpe ꝛ sanguie suo. Joh.vj.f. Caro mea vere est cib⁹. Pſ. Edent paupes ꝛ saturabũt. Itẽ/pascit me: scia ꝛ doctrina. Hiere. iij.e. Dabo vob pastores iuxta cor meũ: ꝛ pascent vos sciẽtia ꝛ doctrina. Itẽ/pascit me: gra. Matth.v.a. Beati qui esuriũt ꝛ sitiũt iusticiã ꝛc̃. Itẽ/pascit me: gria. Lucl.xxij.c. Et ego dispono vobis ꝛc̃. Et ex quo talẽ rectorẽ habeo: c ¶Nihil mihi deerit/in via. Augustin⁹. Quid ei deesse potest: q̃ omnia habentem habet? Aug⁹. Pascit contemnentem se: et nõ pascet sequẽtem se? Lucl.xxij.d. Qñ misi vos sine sacculo ꝛc̃. Et qz nihil deest illi q̃ habet christũ/q̃ est panis angeloꝝ: dei virtus ꝛ dei sapiẽtia: et q̃ est oia in omnib⁹. j. Cor.xv.d. Et q̃ sibi nihil deerit: probat ꝑ inductionẽ illoꝝ decẽ/q̃ sunt necessaria viatori. Videam⁹ ergo primo quę sint illa: ꝛ postmodũ sufficientiã videbimus ipsorum. Prima gratia est cognitio sacrę scripture: de qua dicit: d ¶In loco pascue: id est sacrę scripturę: e ¶Ibi me collocauit. Dicit aũt sacra scriptura pascua: quia ibi cibus spiritualis inuenit: scz verbum dei: de quo Deut.viij.a. Non in solo pane viuit homo: sed in omni verbo quod ꝓcedit de ore dei. Ezech.iij.a. Cibauit me volumine illo. Esa.v.d. Pascent agni iuxta ordinẽ suũ: et deserta in vbertatem versa aduenę comedent. Deserta sunt sacrę scripturę: q̃ in multis locis steriles ꝛ aridę videnꝫ: sed in vbertatem vertunꝫ/quãdo fideliter exponunꝫ. Et tunc aduenę: id est gentiles conuersi: sicut in principio ecclesię fuit: vel peccatores qui modo conuertunꝫ: comedũt ꝑ intelligentiã / et ad nutrimentũ cõuertunt ꝑ operationem illa deserta sic in vbertatẽ versa. In pascua autem sacrę scripturę/sunt quattuor expositiões/q̃ſi quattuor diuersa fercula. Primũ est expositio litteralis. Secundũ/expositio allegorica. Tertium/moralis. Quartũ anagogica. Primũ est quasi panis hordeaceꝰ. Secũdũ/quasi siligineus. Tertiũ/quasi triticeus. Quartũ/quasi similagineus. In hac autem pascua collocat a deo: qui in sacra scptura ordinate studet: Collocare enim ordinẽ notat. Qd̃ non faciũt mlti: qui modo in hoc libro/ mõ in illo student: et sic nihil pfecte intelligunt/ nec pascuntur in sacra scriptura: sed magis tędio afficiunt. De talibus potest intelligi qd̃ dicit Job.viij.c. Super aceruum petrarũ radices eius densabunt. Radices studentis/cogitationes ꝛ affectiões: q̃ quãdo non studet ordinate/sup aceruũ petraꝝ iaciunt/ꝛ nõ i loco pascuę collocant. Et ibi densant.i. fiũt grossę ꝛ rudes: ꝛ nõ transeũt ad subtilẽ intellectũ. Ezech. xxxiiij.d. In pascuis vberrimis pascam eos. Sed qz qui bñ vult pasci in sacra scptura/ꝛ eam intelligere: oportet q̃ fidem habeat: qz sic dr̃ Esa.vij.b. ꝓm aliã trãslationẽ: Nisi credideritis non intelligetis: Ideo necessaria est/secunda gratia quę est baptismi regeneratio: quę est ianua fidei: de qua dicit: f ¶Super aquam refectiõis: id est baptismũ: g ¶Educauit me: spiritualiter. Et dicit baptismus aqua: quia ad litterã in aqua fit. Sed aqua refectiõis duobus modis: qz reficere est reformare: Et reficere est satiare. Baptismus reficit: id est reformat in homie/similitudinẽ dei/ quã diabolus deformauerat ꝑ peccatũ. Esa.j.e. Lauamĩ/ mũdi estote. Glo. Lauamĩ aqua baptismi. Zach.xiij.a. Erit fõs patẽs domui dauid in ablutionẽ pctõris ꝛ menstruatę. Iterũ baptismus reficit: id est satiat: qz in baptismo dat spũsanctus/qui replet ꝛ satiat. Qz detur spũsanctus in baptismo/habet Matth. iij.c. Ipse baptiçabit vos in spũsancto. Qz spũsanctus repleat/dicit Act.ij.a. Repleti sunt omnes spiritusancto. De hac duplici refectione/habet Act.ij.k.q̃ petrus dixit: Pęnitentiã agite/ꝛ baptiçet vnusquisq̃ vestrũ in nomine iesu christi in remissionem peccatorũ: et accipietis donum spiritus scti. In remissionẽ: Ecce primũ. Accipiet ꝛc̃. Ecce secũdũ. Sup hanc ergo aquã refectionis/dicit iust⁹: educauit me: sicut puerũ fidei nutrimẽto. q. d. recepto sacramento baptismi/q̃ſi fũdamẽto: paulatim alia sacramẽta recepi quę nutriũt aiam. Abacuk.ij.a. Qui incredulus est/non erit anima eiⁿ recta i semetipso: iust⁹ aũt i fide sua viuet. Ezech.xlvij.a. Aquę descẽdebãt ad latⁿ tẽpli dextrũ. Et post subiũgit: Omis aia viuẽs ad quã puenerit torrẽs iste / viuet. Et ideo bñ dicit q̃ sup hãc aquã educauit me/dñs. Piscis in aq̃ nascit et nutrit: ꝛ sine ea morit: Sic nos i aqua baptismi nascimur: in aqua doctrinę nutrimur: et sine ea morimur. Eccli.xv.a. Aq̃ sapiẽtię ꝛc̃. Esa. xij.a. Haurietis i gaudio aquas ꝛc̃. Hęc aq̃ fiet fons aquę viuę saliẽtis i vitã ęternã: Job.iiij.b. Sed mirũ ẽ q̃ nos sum⁹ sup hãc aquã: nec reficimur. Nñ recte significamur ꝑ vaccas fedas exuntes a flumie: Gen.xlj.a. Tertia gra est oĩmoda ꝓuersio ad deũ: vt nihil ꝓter eũ ꝗrat hõ: De q̃ addit: h ¶Animã meã cõuertit/ad se: vt mũdanis reb⁹ nõ inhiet vel intẽdat/quo min⁹ ad eum libere currere possit. Joel.ij.c. Cõuertimini ad me in toto corde vro. Sic ꝓuertat dominus apostolum q̃ dicebat Heb.xiij.c. Non habemus hic manentem ciuitatem: sed futuram inquirimus. Et Phil.iij.b. Omnia arbitratus sum vt stercora/ vt christum lucrifacerem. Propter hoc dicit petrus.j. Pet.ij.b. Obsecro vos tanq̃ aduenas ꝛ pereginos abstinere vos a carnalibus desideriis. Aduenę enim ꝛ peregrini in via qua peregrinantur multas vident pulchras villas/ et amęna loca: Sed ipsi non detinentur ibi: quia cor eorum totum versum est ad patriam suam: ad quam festinant reuerti. Sic licz videamus hic aliquas falsas amęnitates: debemus omnia pertrãsire et tendere ad patriã cęlestem sicut peregrini. Osee.xi.c. Cõuersum est cor meum in me. Quarta gratia quã facit dñs viro iusto est/q̃ ducit eum ꝑ compendiũ cõsiliorũ. Unde subdit:

Psalmus dauid.
a Dominus regit (XXII.
b me ꝛ nihil mihi deerit: i
c loco pascuę ibi mẽ collocauit. Sup aquã refectõis edũ
d e f g cauit me: ãiam meã cõuertit.

Alt. ꝓpsat. de cõsil. 2. in calice.

Qualiter regat dominus

Pſ.144.

Pſ.98.
Pſ.79.
Pſ.21.

Decẽ gratie necessarie viatori

a Deduxit me sup semitas iusticie.i.p semitas.s.p cõsilia/per quę deducit homo vt rectius ⁊ citius queniat ad patriam. Esa.ij.a. Venite ascendamꝰ ad montẽ domini ⁊ ad domũ dei iacob: ⁊ docebit nos vias suas ⁊ ambulabimꝰ ĩ semitis eius. Prouer.iiij.b. Ducã te per semitas ęqtatis: quas cũ tẽ-

Consilia dicunt semite

Dicunt autẽ consilia semitę: quia sunt arta: mũda et cõpendiosa. Sz semitę iusticię dicunt: qz per ea fit vera iusticia. Si enĩ homo peccauit: ⁊ postea cõplet sola p̃cepta: nõ facit verã iusticiã deo de seipso: qz si nũq̃ peccasset/tenebat tũ ad p̃cepta. Sz q̃ vult verã iusticiã facere de suo pctõ/oportet vt sicut cõmisit illicita: etiã a licitis abstineat. Et ꝗ faciũt q̃ implẽt ꝓsilia. Et ꝗ fecit/nõ ex meritis meis: sz b Propt nomẽ suũ: id ẽ ꝓpt bonitatẽ suã. Ps. Propt nomẽ tuũ dñe ꝓpitiaberis peccato meo. Unde homo quẽ dñs ducit per semitam cõsiliorũ bene potest cantare: Bonitatẽ fecisti cum seruo tuo dñe. Exo.xv.b. Dux fuisti in misericordia ꝓplo tuo. Ps. Deduc me in via ęterna. Item Ps. Vias tuas dñe demõstra tẽ. Necessariũ enĩ est habere ductorem in semita/cum sit ignota. Quinta gratia est securitas: de qua dicit: c Nã etsi ambulauero ĩ medio vmbrę mortis: nõ timebo mala. Umbrã mortis vocat peccata/vel ipsos peccatores. Job.xl.c. Protegũt vmbrę vmbram eius/ ⁊ ipse dormit sub vmbra. Esa.ix.a. Habitãtibꝰ in regione vmbrę mortis/lux orta ẽ eis. Sic q̃ cõtinua: Vere deduxit me tẽ. Et ꝗ patet: qz ex ducatu eiꝰ tantã fiduciã sũpsi/q̃ nõ timebo mala tẽ. Hoc est qd dicit: Nã etsi ambulauero ĩ medio vmbrę mortis. i. inĩ pctores q̃scũq̃: nõ timebo mala/culpę: ad quã me trahere volũt. Nec mala pęnę: quã mihi infligant. Quare nõ timebo: d Qm̃ tu mecũ es/O deus. Unde Ps. Dñs ꝓtector vitę meę a quo trepidabo? Esa.xliij.a. Cũ ꝑtãsieris p aq̃s tecũ ero tẽ. Cũ ambulaueris ĩ igne nõ ꝓsumeris: ⁊ flãma nõ ardebit ĩ te: qz dñs deus tuꝰ sũ. Prouerb.xxviij.a. Justꝰ quasi leo confidens absq̃ terrore erit. Glo. Quia eum diligit quẽ nemo inuitꝰ amittit. Eccli. xxxiiij.c. Qui timet deũ nihil trepidabit. Et nota q̃ inĩ oes pctores/detractores ꝓpe dicũt vmbrę mortis: qz similes sunt morti. Mors enĩ nulli parcit: sed oes ęqualiter ferit: Sic detractores omnibꝰ detrahũt. Uñ detractor significat per bestiã q̃ erat silis vrso: Danieli. vij.b. Ursus enĩ habet os amplũ: ⁊ multũ vorat aĩal est: sic ipsi detractores. Et dicit ꝗ illa bestia /q̃ tres ordines erãt in ore eiꝰ/ ⁊ in dentibꝰ eius: ita detractio in tribus est: qz detractor mala aperta diffamat: bonis apertis derogat: dubia male interpretat. Sexta gratia est patiẽtia ⁊ gaudiũ in tribulatiõe. Uñ subdit: e Virga tua tẽ. Virgã vocat minorẽ correctionem: baculũ maiorẽ tribulationẽ. Nec dicit q̃ illa patiẽter sustinuerit: sed q̃ ipsa eũ consolata sũt: qd maius est. Act. v.g. Ibant apostoli gaudẽtes a cõspectu concilij: quoniã digni habiti sũt p nomĩe iesu cõtumeliã pati. Job. vj.b. Hęc mihi sit cõsolatio vt affligens me doloze nõ parcat. Consolant autẽ flagella domini virum iustũ ꝓpter tria:

Detractor ꝓpe dicit vmbra mortis

Flagella virũ iustũ cõsolant

a Deduxit me sup semitas iusticię: ꝓptẽr nomẽ suũ. Nam et si ambulauero in medio vmbrę mortis nõ timebo mala: qm̃ tũ mecũ es. Virgã tua ⁊ baculꝰ tuꝰ: ipsa me ꝓsolata sũt. Parasti ĩ ꝓspectu tuo mẽsã ãduersꝰ eos q̃ tribulãt me.

Al. tambulẽ

Signa sunt paternę dilectionis. Apocl. iij.d. Ego quos amo/arguo ⁊ castigo. Heb.xij.b. Quẽ enim diligit dñs castigat: flagellat autẽ omnẽ filiũ quẽ recipit. Item Prouerb.iij.b. Disciplinam domini ne abijcias. Quẽ enĩ diligit dñs corripit: et quasi in filio cõplacet sibi.

Quia

Pęnas ęternas in tẽpozales cõmutãt. Greg. Sancti pęnas tempozales lucrũ putant: qz p̃ has ęternas euadere nõ ignozant.

Gaudia ęterna donant. Sap. iij.a. In paucis vexati/in multis bene disponent.

Virga dicitur beata virgo: et crux baculꝰ

Virga dicit beata virgo: baculus crux. De virga Cãtl. iij.c. Quę est ista quę ascendit per desertum sicut virgula fumi. De baculo. Gen. xxxij.c. In baculo meo transiui iozdanẽ istum. Hęc duo vere cõsolant nos in omni tribulatiõe nostra. Et dicitur beata virgo virga: quia habet has proprietates virgę. Uersus: Plana/plicans/ gracilis/mensurans/recta/rotũda: Percutit/ irritat/corticę tecta canes. Item crux habet ꝓprietates baculi. Uersus. Pastor habet baculum/ peregrinꝰ/ senex/pugil/ęger: Fortis ferratus/ferit/ arcet/ sustinet vncus. De baculo pastoris iiij. Regũ. iiij.e. Tolle baculũ meũ et vade tẽ. De baculo peregrini. Exod. xij.b. Baculos habentes in manibus tẽ. De baculo senum. Tobię. x.b. Ut q̃d te misimꝰ peregrinari baculũ senectutis nr̃ę? Zach. viij.a: Viri baculꝰ in manu eiꝰ prę multitudine dierꝝ. De baculo pugilis. j. Regũ. xvij.f. Nunq̃d ego sũ canis q̃ tu venis ad me cũ baculo? De baculo ęgri. Exo. xxj.b. Si ambulauerit foris sup baculũ suũ. Septima gratia ẽ refectio eucharistię: ꝗ qua subiũgit: f Parasti in cõspectu meo mẽsã. Parasti tu/o deꝰ: qz aliꝰ parare nõ posset. De hac paratiõe Prouerb. ix.a. Sapiẽtia ędificauit sibi domũ: excidit colũnas septem: ĩmolauit victimas suas: miscuit vinũ ⁊ ꝓposuit mensã: misit ancillas suas vt vocarẽt ad arcẽ ⁊ ad męnia ciuitatis. Sapiẽtia ẽ dei/sapientia christus: domꝰ/ecclesia: colũnę septẽ/septẽ sacramẽta. Immolauit victimas suas: id est seipsũ ĩ ara crucis obtulit. Sed pluraliter dicit victimas: quia hęc vna victima christus p multas hostias in lege figurata fuit. Illę erãt vmbrę: hęc fuit veritas illarum vmbrarũ: sicut dicit Heb. x.b. Omnis quidẽ sacerdos prẽsto est quotidie ministrans: ⁊ easdem sępe offerens hostias quę nunq̃ possunt auferre peccata: hic autẽ. s. christus vnam p peccatis offerens hostiam in sempiternũ: sedet ad dexterã dei patris. Proposuit mẽsam: quãdo seipsum in altaris sacramẽto mãducandũ dedit. Misit ancillas: id est p̃dicatores: vt vocarent ad arcem tẽ. id est ad sacramentũ corporis christi: quod est cõtra inimicos munimẽ. Unde hic addit: g Aduersus eos qui tribulãt me: scz dęmones. Sed qui ⁊ q̃les debẽt venire ad mensam istam/bene ostendit ibi: Prouerb. ix.a. vbi eis quę prędixi/mus/adiũgit: Si q̃s est paruulus veniat ad me: Et insipiẽtibus locuta est: Venite/comedite panem meũ/ ⁊ bibite vinum quod miscui vobis. Paruulus enim debet esse si quis accedit ad hanc mensam: id est humilis/innocens: vel saltem pęnitẽs: sicut paruulus ⁊ insipiens: id est sine sapientia. De qua dicit Jaco. iij.d. Non est ista sapientia desursum descẽdens: sed terrena/ animalis/ diabolica. Qui aliter accedit/ indigne accedit. Unde dicit apostolus. j. Corinth. xj.d. Probet autẽ seipsum homo/ ⁊ sic de pane illo edat/ ⁊ de calice bibat. Probet scz vtrum sit paruulus ⁊ insipiens/sicut diximus. Et addit apostolus: Qui enim manducat ⁊ bibit indigne/iudicium sibi manducat ⁊ bibit. Est aũt duplex mensa. s. bona et mala.

De cõse. dist. 2. c. in calice

Mensa bona

Legis. Exo. xxv.c. Facies ⁊ mẽsã ꝗ lignis sethim.

Eucharistię. j. Corinth. x.e. Non potestis cõmunicare mensę christi: et mensę dęmoniorũ.

Scripturę. Prouerb. ix.a. Sapiẽtia ędificauit sibi domũ ⁊ ꝓposuit mensam.

Gratię. Matth. xv.c. Nã ⁊ catelli edunt de micis quę cadunt de mensa tẽ.

Glorię. Lucl. xxij.c. Et ego dispono vobis: sicut disposuit mihi pater meus regnũ tẽ.

Pęnitentię. ij. Regl. ix.b. Tu comedes panem in mensa mea semp.

Cõtemplationis. Job. xxxvj.c. Requies mensę tuę erit plena pinguedine.

Prędicationis. Lucl. xix.d. Quare nõ dedisti pecuniã meã ad mensam.

Orationis. Eccli. xxxix.e. Saturabimi sup men/

Hospitalitatis. Neemię. v.d. Qui ve/ (sam meã.

niebãt ad me de gentibꝰ/in mensa mea erãt.

Pietatis. Unde. iiij. Regũ. iiij.b. Ponamꝰ in eo mensam ⁊ sellam.

Mensa mala

Mensa mala:
- Supbie. Esa. xxj. b. Pone mēsaz : ꝓtēplare in specula. De balthasar dicitur/absorbēs diuitias.
- Auaricie. Eccl. xiiij. b. In tristicia erit super mensam suam.
- Simonie. Job. ij. c. Nūmulariorū effudit ęs ꝛc.
- Luxurie. iij. Regl. xviij. c. Qui comedūt de mensa ieçabel.
- Gule. Esa. xxviij. b. Oēs mēse repletę sūt vomitu.
- Idolatrie. j. Corl. x. e. Mensę dęmoniorꝫ ꝛc.
- Fortune. Esa. lxv. b. Qui ponitis mēsam fortunę.
- Fallacie. Daniel. xj. c. Ad mensam vnam mendacium loquent.
- Vereseos. Eccl. xxxj. c. Surge e mēsa ꝛ vome.
- Adulatiois. Eccl. xxix. d. Trāsi hospes: orna mēsā.
- Detractiois. Eccl. xl. d. Vir respiciens in mensam alienā: nō est vita eius in cognitiōe victus.

Octaua gratia est spiritualis lęticia: de qua subdit: a Impingūasti in oleo caput meū: ꝛ calix meus inebriās c ꝛ ꝓclarus est. Et misericordia tua subsequetur me: e omnibus diebus vitę meę.

a Impingūasti in oleo caput
b meū: ꝛ calix meus inebriās
c ꝛ ꝓclarus est. Et misericordia tua subsequetur me:
e omnibus diebus vitę meę.

f Et vt inhabitē in domo domini: in longitudine dierū.

Psalmus dauid in prima sabbati.

b d Omni ē frā XXIII.

f Et vt inhabitē. q. d. non solū ꝑdicta facies mihi: sed et post ista facies: vt inhabitē in domo dñi: in supna hierusalē: De q̄ domo. ij. Corl. v. a. Scim⁹ qm̄ si terrestris domus nr̄a hui⁹ habitatiōis dissoluat: q̄ ędificationē ex deo habem⁹ domū nō manufactā sz ęternā in cęlis. g In lōgitudine dierꝫ. i. in ęternitate. Prouerb. iij. b. Lōgitudo dierū in dexterā illi⁹. Eccl. xxiij. d. Gloria magna ē sequi dñm: Longitudo em̄ dierum assumetur ab eo/ sequi. s. per illa decem ꝑdicta

Expositio Ps. XXIII.

d Omini ē terra ꝛc. Titulus. Psalmus dauid i prima sabbati. Supra egit ꝓpheta de fructu passiōis dñice: Hic aūt adhuc ꝓsequit hūc fructū: agēs in hoc psalmo de christi clarificatiōe ꝛ homis reformatione: qō notat in titulo: qz hęc facta sūt in ꝑma sabbati: id est i die dñica pasceue qm̄ surrexit dñs. Psalm⁹ iste tripertit⁹ est. Primo ostēdit ꝓpheta q̄ christus est dñs omniū: vt ad fidē eius facilius trahant homines. Secūdo ostendit quib⁹ virtutibus ꝑditi sūt i ecclia: ibi: Quis ascēdet in montē dñi. Tertio malos admonet: vt eū ꝑ fidē recipiāt: ibi: Attollite portas. Dicit g: b Dñi est terra. Hoc est verū ad littera. Et cōmēdat hic christ⁹ multiplicit. Primo/a possessiōe/ cū dicit: Domini. i. christi: est terra. Scōo/a diuitijs: ibi: Et plenitudo ei⁹. i. terrę. Tertio/ab amplitudine possessiōis: ibi: Orbis terrarū. Quarto/a multitudine subditorꝫ/cū dicit: Et vniuersi q̄ habitāt in eo. Quinto/a firmitate possessionis: ibi: Quia ipe sup maria fūdauit eū/orbē. Sexto/ab amęnitate: ibi Et sup flumia ꝓparauit eū. Sed videt contrariū: Job xxvj. c. Qui appendit terrā sup nihilū: Non ḡ sup maria fūdauit terrā. Solutio. Terra dicit fundata sup maria: qz vbicūq̄ fodiat reperit aq̄. Vel alit et melio⁹ pōt dici/q̄ loquit hic ꝓpha vulgarit: sic dicit castrū fundari sup aquā q̄ ei adiacet.

Partitio psalmi

8. dis. c. q̄ iure. 13. q. 2. c. in ecclesiastico et. c. vbicūq̄. 2. De. deci. c. tua nobis

Dystice: b Domini est terra. i. ecclesia. Et sicut dictū est/hic cōmendat christū a possessiōe. Primo a dominio ecclesię: qz is est sensus: Domini est terra: id ē ipse est dominus terrę: id est ecclesię/ratione creationis/ratione hęreditatis/ ratione emptionis/ ratione regiminis. De hac terra in Ps. Benedixisti domine terram tuā: id est ecclesiā. Matth. xxviij. d. Data est mihi omnis potestas in cęlo et in terra.

Dystice

Ps. 84.

✠ Dñi est tra. i. ecclia.

Moraliter: De aia iusta dicit: b Dñi est terra. i. anima * fidelis quę

Moraliter.

De beata ꝓgine b Dñi ē terra. i. brā ꝓgo: de q̄ Esa. xlv. b. Apiat tra ꝛ germiet saluatorē. Ps. Dñs dabit benignitatē ꝛ tra nostra dabit fructū suū. Deut. xxxiij. b. De bñdictiōe dñi tra ei⁹. Et dr̄ tra ꝓpt ꝓprietates q̄ ꝑtinent his versib⁹: Nigra rotūda/capax: mediās/circūdata/fęta: Integra/stans/hūilis/cibat oia/ꝑtinet aux. Nigra dr̄: qz de genere iudęorꝫ: et vilis exterius reputata. Cantl. j. b. Nigra sū sed formosa. Itē rotūda. i. pfecta. Cāt. vj. c. Una ē colūba mea/pfecta mea. Itē capax. Eccl. xxiiij. b. Et q̄ creauit me requeuit in tabernaculo meo. Itē mediatrix nr̄a ad deū: Hęc ē em̄ hester q̄ liberauit ꝓplin morti adiudicatū: Hester. vj. Ubi in die passionis sterit iux crucē ex pte adlonis/q̄si inter pctōres ꝛ filiū suū. Itē circūdata tribulatiōe. Luc. ij. e. Et tuā ipsi⁹ aiaz ꝑtrāsibit gladi⁹. Itē fęta. Gen. j. a. Producat tra herbā virentē. Itē ītegra. Esa. vij. c. Ecce ꝓgo ꝓcipiet ꝛ piet filiū. Eccl. xliij. a. Porta hęc clausa erit ꝛ nō apiet. Itē stabilis. Eccl. j. a. Generatio ꝑterit ꝛ generatio aduenit: terra aūt i ęternū stat: Et ipsa sola stetit i fide discipulis fugiētibus. Itē humilis. Luc. j. d. Ecce ancilla dñi. Itē cibat oia. Eccl. xxiiij. c. Trāsite ad me oēs qui concupiscitis me: ꝛ a generatiōibus meis implemī. Item cōtinet aurum. Gen. ij. b. Aurū terrę illius aurū optimū est. Ps. Veritas de terra orta est. Hęc terra est domini: Et qz est dñica mater/nutrix/ cultrix/filia/discipula ꝛ ācilla:

Aliter de beata virgine

Ps. 84.

Ps. 84.

✠ Et plenitudo.

Necessaria viatori:
- Loci ꝑ quē transit fertilitas: qō notat ibi: In loco pascuę ꝛc.
- Fluuiorū amęnitas: qō notat ibi: Sup aquā refectionis ꝛc.
- Eundi volūtas: qō notat ibi: Animā meam conuertit ꝛc.
- Uię cōpēdiositas: qō notat ibi: Deduxit me super semitas iusticię.
- Uię securitas: qō notat ibi: Si ambulauero i medio vmbrę mortis: nō timebo ꝛc.
- In laboze cōsolatio: qō notat ibi: Virga tua ꝛ bacul⁹ tuus: ipsa me cōsolata sūt.
- Delectabilis cibi refectio: qō notat ibi: Parasti in conspectu meo mensam.
- Mentis exultatio: qō notat ibi: Impingua/sti in oleo caput meū.
- Boni vini potatio/seu malorꝫ obliuio: qō notat ibi: Calix meus inebrians ꝛc.
- Itineris cōtinuatio: qō notat ibi: Et misericordia tua subsequet me omnib⁹ diebus vitę meę. Habito ḡ de via/ostēdit terminū vię/dicēs: